Святослав Караванський

українській мовознавець, письменник, публіцист, громадський діяч

нар. 24.12.1920

1938 - студент Одеського індустріального інституту.

1940 р. покидає інститут, щоб перейти на філологію.
Повістка з воєнкомату і служба в армії.

У липні 1941 частина, в якій служив С.К., потрапила в оточення німецьких військ у Західній Білорусії. Полон, звільнення з полону для праці в селі, учителювання в селі Росоша під Проскуровим, прекладач в газеті «Український голос» в Проскурові.

У березні 1942 р. С.К. повертається в Одесу, знайомиться з учасниками «похідних груп» ОУН.
У березні 1946 р. військовий трибунал засудив С.К. на 25 р. позбавлення волі. Карався в багатьох таборах (Печора, Магадан, Колима, Мордовія).

19.12.60 С.К. звільняють на підставі ст. 2 Указу про амністію від 17.09.55 .

Повернувшись до Одеси, С.К. працює механіком, слюсарем, перекладачем, позаштатним кореспондентом журналу "Україна", виїздить на заробітки.

Інтенсивна літературна праця: переклади, дописами про мову, підготував книгу "Біоґрафія слів", збірку гуморесок і

1962 р. вступив на заочне відділення філологічного факультету Одеського університету.
С.К. брав активну участь у громадському житті.
1965 р., занепокоєний наростаючою русифікацією шкіл і вузів, К. написав статтю "Про одну політичну помилку", а також листа Прокуророві України з проханням притягнути до кримінальної відповідальности міністра освіти України за помилки, що призвели до порушення прав української нації.
4 вересня 1965 у С.К. був обшук, нічого недозволеного не виявили. Наступного дня С.К. розіслав по офіційних інстанціях протест з приводу безпідставного обшуку, а потім вручив консулам Польщі та Чехословаччини в Києві листи про „порушення ленінських норм національної політики“ в Україні та арешти серед інтеліґенції.
13.11.65 С.К. заарештований. Без суду опротестована амністія і С.К. відправили

У таборі. 1966 р.
мал. В. Дужинського.

У листопаді 1979 еміґрував разом з дружиною до США.

З дружиною Ніною Строкатою.
Лондон. Аеропорт.
Кінець листопада 1979 р.

Виступ перед українською громадою.
Денвер. Колорадо. 10.IV.1980.

Доповідь.
Сидять професори, доктори
Ігор Каменецький,
Дмитро Штогрин,
Любомир Винар
14.XI.1981.

Доповідь «В обороні Юрія Шухевича» на Оселі «Веселка». Канада. 12.9.1982 р.

Після відправи в церкві.
З парохом о.Будним.

В родині українців діяспори.

Ще одна зустріч.
Ніна Строката сидить у білому.

На цвинтарі у Баунд Брук. 1999 рік.

На могилі дружини.
Ніна Строката-Караванська (31.1.1926 - 2.8.1998)

XXI століття.
Праця, праця, праця…

Указом Президента України від 8.11. 2006 за громадянську мужність, самовідданість у боротьбі за утвердження ідеалів свободи і демократії та з нагоди 30-ї річниці створення Української Громадської Групи сприяння виконанню Гельсінкських угод нагороджений орденом «За мужність» І ступеня.

Перед операцією. 2012 р.

Урок їзди на скутері після операції. 2014 р.

Головні праці Святослава Караванського

Практичний словник синонімів української мови.
Київ: Кобза, 1993;
2-ге вид., Київ, 2000;
3-тє доп. вид., Львів: БаК, 2008;
4-те доп. вид., Львів: БаК, 2012;
5-те доп. вид., Львів: БаК, 2014.

Російсько-український словник складної лексики.
Київ: Академія, 1998;
2-ге доп. вид., Львів: БаК, 2006.

Словник рим української мови.
Львів: БаК, 2004.

Секрети української мови.
Київ: Кобза, 1994;
2-ге доп. вид., Львів: БаК, 2009.

Пошук українського слова, або боротьба за національне «Я».
Київ: Академія, 2001.

До зір крізь терня, або хочу бути редактором.
Львів: БаК, 2008.

Книга-журнал одного автора.
Львів: БаК, 2010.

Звідки пішла єсть московська мова або шила в мішку не сховаєш.
Львів: БаК, 2012;
2-ге доп. вид., Львів: БаК, 2014.

Гумористичний самвидав.
Філадельфія, 1982;
2-ге вид., Львів: БаК, 2013.

Лист до Героя пера – Марії Матіос.
Львів: БаК, 2013.

Многая літа

і

творчої наснаги!